

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

V písmech je lidské tělo často uváděno jako chrám Boží. Ano, je to docela neobvyklé privilegium pro jakoukoli duši, dosáhnout tohoto posvátného příbytku, těchto Božských domů, je to opravdu požehnání být znovuzrozen jako lidská bytost. Při několika příležitostech Nejvyšší Mistryně Ching Hai mluvila o vzácnosti tohoto jevu. Být reinkarnován do lidského světa je těžké. Musíte mít dost lidských kvalit. Musíte mít spříznění s rodiči a se společností, s lidmi okolo, se kterými jste se narodili. Velmi obtížné. Potřebujete nějaké zásluhy, abyste byli lidskou bytostí. Museli jste udělat v minulosti něco dobrého, abyste se mohli narodit jako člověk. Jako živý chrám Boží je lidské tělo plně vybaveno podivuhodnými zázraky, které mohou být probuzeny u těch, kteří jsou duchovně uvědomělí a mají úplnou víru

ve Stvořitele všeho života. Inedia, latinský výraz pro „hladovění“ je lidská schopnost žít bez jídla. Od nepaměti vždycky existovali jednotlivci, kteří dokázali přežívat z prány, nebo z životadárné životní síly. Díky požehnání Prozřetelnosti, inediáté, lidé, kteří provozují životní styl bez jídla, mohou čerpat na svou výživu energii z přírody: Žijú z čchi, zo zeme alebo z lesa, zo slnka a vzduchu. Využívajú toto všetko. Alebo žijú z lásky. Len z viery. Tito jednotlivci jsou známí jako breathariáni (pranariáni nebo inediáté), solariáni nebo wateriáni, a pocházejí ze všech oblastí života, z různých kultur a všech koutů světa. Vskutku možnosti a zázraky v tomto životě, které nám náš laskavý Stvořitel určil, jsou nekonečné, jen se potřebujeme uvnitř spojit, abychom poznali přetékající velikost jako Boží děti. Nejvyšší Mistryně Ching Hai nám láskyplně doporučila týdenní seriály na Supreme Master Television, aby nám představily tyto jednotlivce z minulosti a současnosti, kteří si vybrali na Zemi žít bez jídla. Možná vás budou jejich

duchovní příběhy fascinovat, možná se vaše srdce otevrou a rozšíří se vám obzory.

Pozývame vás teraz s nami sledovať náš program s názvom “Ctihodný Majster Guang Qin: bez jedla počas Samadhi,” v relácii Medzi Majstrom a žiakmi.

Od doby Šákyamuniho Buddha buddhističtí mniši a jeptišky následovali tradici vést asketický životní styl, vzdát se hmotných statků a připoutání aby získali dokonalé moudrosti a dosáhli osvětlení. Jejich život je zasvěcen duchovnímu povznesení lidstva, stejně jako jejich vlastní osobní kultivace. Kromě denních aktivit, většinu svého času tráví v meditaci. Častokrát se mniši a jeptišky ponořené do meditace zřekli na dny a měsíce jídla, někdy i roky, jako je tomu v případě Ram Bahadur Bomjana, buddhistického chlapce z Nepálu, který byl po celou dobu čtyř let v hlubokém samádí nezávislý na jídle. Vnitřní blaženost meditace daleko přesahuje dočasnou spokojenost fyzického jídla. S proslulým ctihodným

Mistrem Guang Qin z Formosy (Taiwanu) tomu nebylo jinak. Bylo známo, že žije bez jídla a pití, zatímco byl ponořen v hluboké meditaci. Během jeho jednoletého pobytu v ústraní, nejedl a nepil. Byla to pravda. Mnoho z jeho žáků bylo v tu dobu s ním. Podívejme se nyní nazpátek po stopách historie a prozkoumejme život jednoho z Formosanů (Taiwanu), nejvíce ctěného Buddhistickými mnichy. Ctihodný Mistr Guang Qin se narodil v roce 1892 v Zhangzhou v Provincii Fujian, 18 nebo 19 let po tom, co císař Guang Xu dosedl na trůn. Narodil se ve velmi chudé rodině. Oba jeho rodiče byli zemědělci. Když mu byly 3 až 4 roky, byl předán do jiné rodiny, aby byl vychováván jako adoptivní syn. Ze zdravotních důvodů jeho nevlastní matka vždy dodržovala vegetariánskou stravu. Proto byl Mistr Guang Qin od doby své adopce, asi od tří až čtyř let, vegetarián. Když jeho nevlastní otec v jeho jedenácti letech zemřel, byl poslán do zenového kláštera Chengtian, aby se stal mnichem.

Ve 27 letech ctihodný Mistr Guang Qin byl ustanoven jako mnich v zenovém klášteře Chengtian v Číně. A tam se naučil mnoho cenných lekcí. Při jedné příležitosti, poté, co složil klášterní sliby, spolu s ostatními mnichy, tvrdě pracoval na poli a byl čas na oběd. Ctihodný Mistr Guang Qin byl unaven a hladový a následoval ostatní mnichy do jídelny, nicméně byl zastaven starším mnichem, který ho požádal, aby odložil před jídlem nástroje. Ctihodný Mistr Guang Qin byl překonán hněvem a sebestlóstí a rozhodl se opustit klášter. Nedošel daleko, když si uvědomil, že útěk z kláštera by ztěžoval jeho duchovní pokrok. Dal stranou své emoce a myslel si: „Přišel jsem sem získat osvobození ze života a smrti. Dnes jsem jen trochu trpěl a dostal depresi.“ S tímto poznáním se rychle vrátil do kláštera, dal pryč nástroje a přiznal se starému mnichu. Moudrý mnich mu odpustil a dal mu radu: „Jez to, co lidé nejedí,

dělej to, co lidé nedělají, jednoho dne pochopíš.“ Nakonec v roce 1946 ctihodný Mistr Guang Qin přijel do Formosy (Taiwanu) Žil na mnoha místech na Formose (Taiwanu). Podle některých zdrojů v jeho raných létech cestoval do mnoha míst a trávil nějaký čas v Pohádkové jeskyni v Keelungu. Životní prostředí jeskyně umístěné v horách je podobné tomu v zenovém klášteře Chengtian. Později přišel do Taipei. Zatímco žil ctihodný Mistr Guang Qin na Formose (Taiwan), stal se známým jako „Fruitariánský Mistr.“ Proč lidé na Formose nazývali Mistra Guang Qin „Fruitariánským Mistrem“? Co je původem této pověsti? Poté, co se vrátil z jihovýchodní Asie, zůstal po mnoho let v zenovém klášteře Chengtian. Později si vzal s sebou 5 kilogramů rýže a šel bydlet do jeskyně v horách Qin Yuan, aby duchovně praktikoval. Tato jeskyně byla asi 10 kilometrů od zenového kláštera Chengtian. V té době mu bylo 37 let.

Brzy spotřeboval všech 5 kilogramů rýže a nezbylo mu nic k jídlu. Protože byl v ústraní v jeskyni, nemohl chodit žebrať o almužnu, tak začal jíst v horách divoké ovoce a zeleninu. Říkalo se, že mu opice z hor nosily ovoce. Jeden z mých buddhistickým mistrů, který před léty navštívil Mistra Guang Qin mi řekl, že se jednou zeptal Mistra Guang Qina: „Proč vás lidé nazývají Fruitariánským Mistrem?“ Řekl, že Mistr Guang Qin byl ohledně toho velmi skromný. Nechtěl se tímto titulem chlubit, proto jednoduše řekl, že vypořeba rýži, tak neměl na výběr nic k jídlu kromě ovoce. Žil v jeskyni osm let a ovoce se stalo jeho stravou. Buddhistický Mistr řekl, že Mistr Guang Qin se nesnažil být jiný než ostatní lidé, že to udělal, protože neměl nic jiného k jídlu kromě ovoce. Později si zvykl na ovocnou stravu. Mnohem méně známá byla skutečnost, že se jednou ctihodný Mistr Guang Qin rozhodl vzdát potravin a žít výhradně z prány či kosmické energie.

Jak dlouho praktikujete s Mistrem Guang Qin? Pět let. Ano, pět let. Víme, že Mistr Guang Qin vstupoval do hlubokého stavu samadí, když přestal jíst jakékoli jídlo. Během doby, kdy jste byl s ním, jaká byla nejdelší doba, kdy zůstal ve stavu samadí? Když překročil 80, začal mlčet. Vyšel ven, aby ho lidé viděli a aby jim požehnal, ale během této doby nemluvil. Když mu bylo asi 80 let, přestal na rok jíst, protože se necítil na jídlo. Mnoho žáků ho prosilo, žádalo, aby se o sebe postaral a aby něco snědl a udržel tělo při životě. Tak pomalu začal pít trochu tekutin a pomalu pokračoval se stravou. Ale jedl jen ovoce a pil šťávy. Ctihodný Mistr Guang Qin žil dlouhý a šťastný život. Byl stále energický a bystrý, dokonce i když měl dobrých 90 let. V 95 letech se skupina jeho žáků shromáždila kolem něho a recitovala jméno Amitabha Buddha. Ctihodný Mistr

Guang Qin s lehkostí nepřetržitě recitoval jméno, zatímco žáci se museli střídat když recitovali s ním, ztrácejíc své hlasy a cítíc bolest ve své hrudi. Jeden žák zvažil skutečnost, že ctihodný Mistr Guang Qin téměř měsíc nejedl a měl obavy, že možná nebude schopn mít energii. Tak navrhl: „Mistře, my budeme recitovat, vy jen naslouchejte.“ Ale ctihodný Mistr Guang Qin otevřel oči a důrazně řekl: „Každý si recituje sám za sebe. Každý dostane po smrti to, co mu náleží. Jaký měl podle vašeho názoru Mistr Guang Qin pohled na život? Myslím, že to byl velmi skromný člověk. Byl pilný ve svém duchovním praktikování. Vždycky říkal svým žákům, aby recitovali Buddhovo jméno upřímně a poctivě. Jeho poslední slova, která se stala velmi známá, byla: „Nic nepřichází a nic neodchází,“ a „Nic se neděje.“ Ukazuje to, že byl velmi skromný člověk. Například ohledně jeho ovocné stravy, mohl říct lidem: „Jím ovoce, protože chci duchovně

praktikovat.“

Mohl to tak lidem
řít, ale místo toho
řekl jen:

„Protože jsem
neměl k jídlu nic jiného
než ovoce.“

Z tohoto příkladu
můžeme vidět,
že byl velmi
skromný duchovní
praktikující, který
jen pilně praktikoval.

Proto dosáhl
tak vysokou úroveň
a byl velmi uznáván.

Byl tak pokorný
a obyčejný.

Učil lidi upřímně
recitovat Buddhovo
jméno.

Jeho duchovní praktikování
ukazuje jeho
odpovědný způsob života.
Ctihodný Mistr Guang Qin
zemřel v roce 1986
ve věku 95 let.

Jeho jednoduchý životní
styl a milující příklad
vlastního rozvíjení
se dotkl srdcí
tisíců lidí.

Po jeho smrti
jeho oddaní žáci
sesbírali sbírku jeho učení
a vydali ji
v knize s titulem:

„Aforismy mnicha
Guang Qin.“

V současnosti
jeho památky, relikvie
jsou vystaveny jako část
Maitreya projektu
Přehlídka památek srdce.